

ikke kommer frem, fordi det er sådan, at når magtforholdet er ulige – og det er det i mange ansættelsesforhold – ja, så vinder den stærkeste, og den svageste tør ikke kræve sin ret. Derfor skal man selvfølgelig være organiseret, og det gælder også for dem, som tilhører de grupper, lovforslaget her omhandler.

Vi har også en tro på, at de danske faglige organisationer og de danske arbejdsgiverorganisationer vil udvise anstændighed her. Vi tror ikke, som nogle har påstået i dagspressen, at de ikke føler sig ansvarlige.

Der kan være velbegrundede undtagelser fra det generelle forbud mod forskelsbehandling, og der er velbegrundede muligheder for at lave positiv forskelsbehandling, f.eks. ved ansættelser inden for områder, hvor det virkelig er nødvendigt, at indvandrere, flygtninge m.v. kan finde personer, de har etnisk tillid til, i det omfang man kan tillade sig at udtrykke det således.

Der er meget i Danmark, der er ændret, siden vi underskrev konventionerne, og en væsentlig ændring i Danmark er netop tilstedeværelsen af langt flere mennesker af fremmed herkomst end dengang i 1950'erne og 1960'erne. Et godt middel til at bekæmpe den frygt, der så kan opstå i samfundet, er at sørge for, at vi møder hinanden på arbejdspladserne. Det er faktisk et godt sted at nedbryde fremmedfrygt, og derfor er det også godt at give et bidrag til det ved at sikre, at de, der agerer ansvarligt på arbejdsmarkedet, nu også får et lidt bedre instrument i hænde.

Vi er derfor også glade for, at der ikke alene er indbygget en betryggende procedure vedrørende forskelsbehandling i lovforslaget, men også en mulighed for, at de faglige organisationer kan tage over i det omfang, der er aftaledækning på mindst det niveau, loven angiver, og dermed kan sikre et hurtigere behandlingsforløb, såfremt der er en krænket part.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hr. Jan Petersen sagde noget om, at dette lovforslag ikke fik nogen økonomiske konsekvenser, men det er kun rigtigt til en vis grænse. Hvis lovforslaget bliver ført ud i sin yderste konsekvens, får det nemlig betydning for de 300.000 arbejdsløse, som eventuelt ikke kan få et job på grund af, at lovforslaget lægger op til at få fremmede ind i jobbene i stedet for.

Jeg kunne godt lide at spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvad siger lønmodtagerorganisationerne egentlig til det her? Jeg kunne tænke mig, at de overordnede organisationer nok synes, det er helt i orden, men jeg kunne godt lide at vide, hvad man siger ude på de danske arbejdspladser, når man bliver bekendt med, at et sådant lovforslag eventuelt bliver vedtaget.

Jeg kunne også spørge på arbejdsgivernes vegne: Er det sådan, at arbejdsgiverne ikke lænere har ret til at lede og fordele arbejdet og dermed ansætte de bedst kvalificerede? Jeg synes, det er nogle ting, vi ikke kan komme uden om og må helt ind til benet af i dag, for det må være helt afgørende, at de rettigheder, arbejdsgiverne har nu, på ingen måde forringes, og det er jo faktisk det, man lægger op til med lovforslaget.

Hr. Jan Petersen citerede noget fra konventionen, men jeg kunne jo læse op fra et andet sted, nemlig fra artikel 1, stk. 2:

»Denne konvention finder ikke anvendelse på sådan forskelsbehandling, udelukkelse, begrænsning eller fortrinsstilling, som en i denne konvention deltagende stat foretager mellem sine egne statsborgere og udlændinge.«

Heraf fremgår det faktisk klart og tydeligt, at dette lovforslag mere eller mindre er i strid med den paragraf.

Om end vi ikke kan gøre det færdigt i dag, er vi nødt til i den kommende uge at arbejde os dybt ind i de problemer, for jeg tror, det vil give store konfrontationer på det danske samfund, hvis lovforslaget vedtages, som det foreligger her. Der vil blive dyb uro på det danske arbejdsmarked, bare vent og se!

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg forstod på hr. Jan Petersens indlæg, at positiv særbehandling var i orden – ja, jeg forstod faktisk på hr. Jan Petersens indlæg, at der fra Socialdemokratiets side ligefrem blev lagt op til at tilskynde til positiv særbehandling. Men det er jo et tveægget sværd.

Hvis en pakistansk kioskejer kun ønsker at ansætte en anden pakistaner, er det så positiv særbehandling, eller er det diskrimination af f.eks. danskere set i forhold til det lovforslag, vi nu behandler? Er det sådan – som det desværre ofte fremstilles – at det altid kun er os danskere, der skal gå med bøjet hoved og sige: Undskyld, undskyld, undskyld, uanset hvad vi foretager os, mens folk af anden religion, folk af anden